

hederne til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelsen. Der er kun tale om redaktionelle ændringer.

Til § 2

Til nr. 1

Bestemmelsen indeholder alene en redaktionel ændring.

Til nr. 2

Efter de gældende regler skal tilskud fra almennyttige fonde til dækning af udgifter, der er tilskudsberettigede efter skattestyrelseslovens § 33 B, ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Et sådant tilskud fragår efter den gældende omkostningsdækningsordning i beregningsgrundlaget for omkostningsdækning, jf. skattestyrelseslovens § 33 B, stk. 2.

Efter forslaget kan alle, herunder også almennyttige fonde, men også andre fysiske og juridiske personer, som f.eks. sammenslutninger, faglige foreninger og interesseorganisationer samt arbejdsgivere som udgangspunkt yde et skattefrit tilskud til den godtgørelsesberettigede til dækning af dennes udgifter til sagkyndig bistand m.v.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til bestemmelsen i § 7 Q, stk. 2, hvorefter det tilskud, som en sådan tredjemand vil kunne yde, som udgangspunkt ikke er fradragsberettiget hos denne, jf. dog nærmere bemærkningerne til denne bestemmelse nedenfor.

Endvidere skal forslaget ses i sammenhæng med forslaget til bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 33 C, stk. 2, hvoraf det fremgår, at det foreslåede tilskud fra tredjemand ikke reducerer de godtgørelsesberettigede udgifter.

Baggrunden for forslaget er, at det generelt findes gavnligt, at der ydes økonomisk støtte til førelsen af principielle skatte- og afgiftssager, således at en uklar retstilstand, der har betydning for mange personer, kan afklares hurtigst muligt. Dette er såvel i de skatte- eller afgiftspligtiges interesse som i myndighedernes interesse. Omkostningsdækningsudvalget har derfor været af den opfattelse, at det ville være rimeligt, om udgifter til sagkyndig bistand m.v. i principielle sager kunne godtgøres med en forhøjet godtgørelsessats.

Det har imidlertid været Omkostningsdækningsudvalgets vurdering, at det ikke er muligt at foretage en klar afgrænsning af de skatte- eller afgiftssager, som er principielle, ligesom det ikke er muligt at foretage en klar afgrænsning af de foreninger og sammenslutninger, som typisk understøtter principielle sager økonomisk.

Forslaget skønnes i et vist omfang at råde bod på dette forhold, idet den manglende fradragsret for tilskuddet hos tredjemand i praksis vil betyde, at tilskuddet i almindelighed kun ydes, når dette hos yderen er motiveret ud fra en retlig interesse for afgørelsen i den skatte- eller afgiftspligtiges sag.

Forslaget skønnes således at tilskynde skatte- og afgiftspligtige, der mener, at deres sag er principiel, til at føre sagen, hvis andre, der tillige finder sagen principiel, har mulighed for at yde tilskud hertil på fordelagtige vilkår.

Det forekommer, at en faglig organisation eller forening indtræder som *mandatar* for et medlem i medlemmets skattesag, fordi foreningen finder sagen principiel og af betydning for den pågældende faggruppe. Dette kan efter den gældende praksis ske uden skattemæssige konsekvenser for medlemmet. Det skyldes, at foreningen i denne situation varetager medlemmernes generelle interesse, og det kan bero på en tilfældighed, at netop dette medlems sag bliver ført som »prøvesag«.

Efter de gældende regler er det alene medlemmet, hvis sag foreningen fører som mandatar, der er tilskudsberettiget og kun i relation til de bistandsudgifter, der påhviler medlemmet. Foreningen som sådan er ikke tilskudsberettiget med hensyn til de udgifter, foreningen afholder som mandatar for et medlem.

Hvis medlemmet selv afholder udgifterne til sagkyndig bistand m.v., men foreningen yder et tilskud til medlemmet, er dette tilskud efter de gældende regler skattepligtigt for medlemmet og fragår i beregningsgrundlaget for omkostningsdækning.

Det findes ikke rimeligt, at der er forskel på den skattemæssige behandling af den støtte, som en forening yder til et medlem, når foreningen optræder som mandatar, og den støtte, foreningen yder, når den økonomisk støtter et medlem, der selv har afholdt udgiften til sagkyndig bistand.

Forslaget ophæver denne forskelsbehandling. Samtidig får foreningen »del« i omkostningsgodtgørelsen på den måde, at den godtgørelse, der udbetales til medlemmet, vil have betydning for størrelsen af det tilskud, foreningen skal udbetale til medlemmet for at holde den pågældende skadesløs.

Det beløb, der er nævnt i bestemmelsens 1. pkt., kan kun holdes uden for indkomstopgørelsen hos modtageren, i det omfang det med tillæg af den udbetalte omkostningsgodtgørelse og andre godtgjorte udgifter ikke overstiger den godtgørelsesberettigedes samlede udgifter til sagkyndig bistand m.v.

Dækkes der således mere end nettoudgiften til sagkyndig bistand (bruttoudgiften fratrukket eventuelt